

SUBMISSION OF WRITTEN WORK

Class code: 1409004E

Name of course: Programmer som data

Course manager: Niels Hallenberg

Course e-portfolio: https://learnit.itu.dk/course/view.php?id=3003834

Thesis or project title: Skriftlig eksamen, Programmer som Data, 7.–8. januar 2016

Supervisor:

Full Name: Anders Fischer-Nielsen 1.	Birthdate (dd/mm-yyyy): 06/05-1993	E-mail: afin	@itu.dk
2			@itu.dk
3		_	@itu.dk
4		_	@itu.dk
5			@itu.dk
6		_	@itu.dk
7			@itu.dk

Skriftlig eksamen

Programmer som data

•••	i kodeeksempler beskriver kode, der ikke er ændret, og derfor ikke er inkluderet.	•••	er taget			
med i besvarelsen for at give en fornemmelse for hvor i funktionerne jeg har tilføjet kode.						

Jeg erklærer hermed at jeg selv har lavet hele denne eksamensbesvarelse uden hjælp fra andre.

Anders Fischer-Nielsen

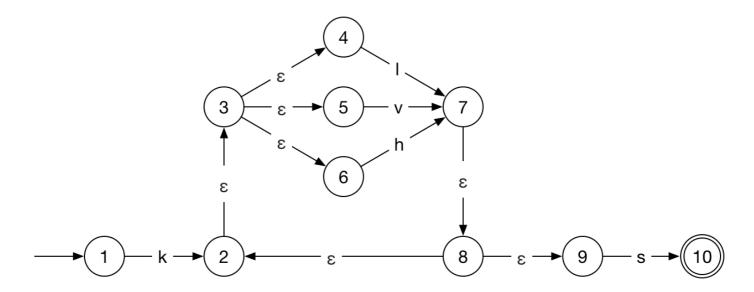
floor findred

Opgave 1.1

- kls
- kllllls
- klvhls
- khhhs
- kvs

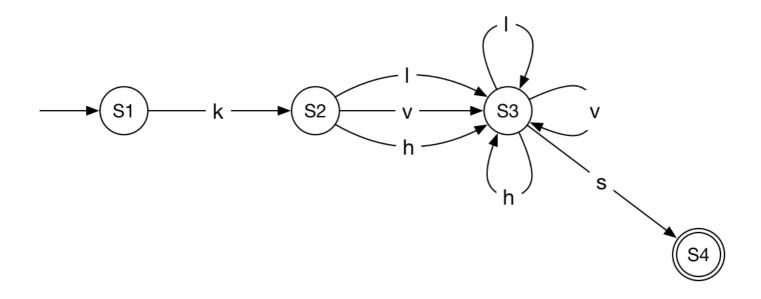
Det regulære udtryk beskriver sproget, hvor ét k altid efterfølges af et eller flere I, v eller h, for til sidst at have ét s.

Opgave 1.2

Jeg har anvendt reglerne beskrevet i Mogensens "Introduction to Compiler Design", beskrevet i kap. 1, til generering af NFA'en.

Opgave 1.3

Jeg har anvendt matrix-metoden, vist til forelæsningerne i faget, til konvertering af NFA til DFA. Matricen jeg endte med kan ses her:

STATE	k	1	V	h	S	NFA
S1	S2	Ø	Ø	Ø	Ø	2
S2	Ø	S3	S3	S3	Ø	2,3,4,5,6
S3	Ø	S3	S3	S3	<u>S4</u>	2,3,4,5,6,7,8,9
S4						10

Opgave 1.4

Jeg er kommet frem til det regulære udtryk ((h|v)*1)+, der beskriver den angivne mængde strenge.

Ved at teste udtrykket, kan jeg se, at strengene lv, lh, lvv, lvh, lhv og lhh som ønsket ikke genkendes.

```
Expression
                                                                     /((h|v)*1)+/g
                                                                                27 matches
ØNSKES GENKENDT:
1,
      vl,
            hl
11,
      lvl,
            lhl,
                  vll,
                        vlvl,
                                  vlhl,
                                           hll,
                                                 hlvl,
                                                          hlhl
      llvl, llhl,
                  lvll, lvlvl,
                                  lvlhl,
                                           lhll
                                                 lhlvl
                                                          lhlhl
ØNSKES IKKE GENKENDT:
lv, lh, lvv, lvh, lhv lhh
```

Opgave 2.1

Absyn.fs er ændret ved at tilføje følgende typer:

```
type expr =
...
| Ref of expr
| Deref of expr
| UpdRef of expr * expr
```

Opgave 2.2 & 2.3

HigherFun.fs er ændret ved at tilføje følgende type:

```
type value =
...
| RefVal of value ref
```

Hermed kan reference-typer repræsenteres.

Derudover er eval ændret:

Hermed muliggøres evaluering af reference-typer.

En Ref e evaluerer e .

En Deref e evaluerer e , pattern matcher på resultatet for at sikre, at e er en reference-type, og returnerer til sidst resultatet, hvis dette er tilfældet. Hvis ikke fejler funktionen.

En UpdRef (e1, e2) evaluerer e1, pattern matcher igen på resultatet for at sikre, at e1 er en reference-type, evaluerer e2, og tildeler resultatet til e1. Til slut returneres e2. Hvis e1 ikke er en reference-type, fejler funktionen.

Opgave 2.4

I eksemplerne der ses nedenfor er det abstrakte syntakstræ efterfulgt af det Micro-ML, det repræsenterer, efterfulgt af resultatet af evalueringen af træet.

```
let ex1 = Let ("x",Ref (CstI 2), Let ("y",Ref (CstI 3), UpdRef (Var "y",Prim ("+",
    Deref (Var "x"), Deref (Var "y")))))

let x = 2 in
    let y = 3 in
        y = x + y
    end
end

val it : HigherFun.value = Int 5
```

```
let ex2 = Let ("x", Ref (CstI 1), UpdRef (Var "x", CstI 2))
let x = 1 in
  x = 2
end
val it : HigherFun.value = Int 2
```

```
let ex3 = Let ("y", Ref (CstI 1), UpdRef (Var "y", Deref (Var "y")))

let y = 1 in
    y = y
end

val it : HigherFun.value = Int 1
```

```
let ex4 = Letfun ("deref", "x", Deref(Var "x"), Call (Var "deref", Ref (CstI 2)))
let deref x = !x in f ref 2 end
val it : HigherFun.value = Int 2
```

Opgave 2.5

Følgende ændringer er lavet i FsLex.fsl:

Følgende ændringer er lavet i FunPar.fsy :

```
%token ELSE END FALSE IF IN LET NOT THEN TRUE REF
%token EQ NE GT LT GE LE DEREF ASSIGN
%left EQ NE
%right REF
%right DEREF
%right ASSIGN
%nonassoc NOT
Expr:
  DEREF Expr
               { Deref($2) }
  | Expr ASSIGN Expr { UpdRef($1, $3) }
AtExpr:
  . . .
  REF Expr
              { Ref $2
                                    }
```

ref er oprettet som keyword, ! og := er oprettet som tokens, hhv. DEREF og ASSIGN .

Ovenstående er højre-associative, da f.eks y!x binder sig til at hente værdien af x, ref binder sig til værdien på højre side, og i=1 assigner venstre-siden med værdien på højre side.

DEREF Expr parses som ovenstående, da en Expr godt kan resultere i en reference-type, og parseren derfor ikke kan være strengere.

Det samme gælder for ASSIGN (dog tjekkes der for lovlige reference-typer i eval efterfølgende).

Opgave 2.6

```
let ex1 = fromString "let x = ref 1 in if !x = 1 then x := 2 else 42 end";;
val ex1 : Absyn.expr =
   Let
        ("x",Ref (CstI 1),
        If (Prim ("=",Deref (Var "x"),CstI 1),UpdRef (Var "x",CstI 2),CstI 42))
> run ex1;;
val it : HigherFun.value = Int 2
```

```
let ex2 = fromString "let x = ref 2 in (x := 3) + !x end";;

val ex2 : Absyn.expr =
   Let ("x",Ref (CstI 2),Prim ("+",UpdRef (Var "x",CstI 3),Deref (Var "x")))

> run ex2;;
val it : HigherFun.value = Int 6
```

Opgave 2.7

(p1)
$$\frac{p'(x) = \forall \alpha_1, \dots \alpha_n \cdot \frac{x}{n!}}{p! + x : \frac{x}{n!}} = \frac{p'(x) = \forall \alpha_2, \dots \alpha_n \cdot \frac{x}{n!}}{p! + x : \frac{x}{n!}}$$
(p1)
$$\frac{p + 2}{p + cet} : \frac{x}{n!} = 3 : \frac{x}{n!} \cdot \frac{cet}{n!} = 3 : \frac{ce$$

Håndskrevet typetræ. Jeg er kommet til at skrive typereglen til venstre i stedet for højre, modsat Sestofts PLC.

Rød markerer senere indsættelse af funden type.

Opgave 3.1

I Absyn.fs er følgende tilføjet:

```
and expr =
...
| CstS of string
...
```

I CPar.fsy er følgende tilføjet:

```
AtExprNotAccess:
...
| CSTSTRING { CstS $1 }
```

I Machine.fs er følgende tilføjet:

```
type instr =
...
| CSTS of string
```

```
let CODESETCDR = 31;
let CODECSTS = 32;
```

I Comp.fs er følgende tilføjet:

I listmachine.c er følgende tilføjet:

```
#define CONSTAG 0
#define STRINGTAG 1
```

```
#define SETCDR 31
#define CSTS 32
```

```
int execcode(int p[], int s[], int iargs[], int iargc, int /* boolean */ trace) {
    switch (p[pc++]) {
    . . .
   case CSTS: {
     int lenStr = p[pc++];
     int sizeStr = lenStr + 1; // Extra for zero terminating string, \0.
      int sizeW = (sizeStr % 4 == 0)?sizeStr/4:(sizeStr/4)+1; // 4 chars per word
      sizeW = sizeW + 1; // Extra for string length.
     word* strPtr = allocate(STRINGTAG, sizeW, s, sp);
     s[++sp] = (int)strPtr;
     strPtr[1] = lenStr;
     char* toPtr = (char*)(strPtr+2);
     for (int i=0; i<lenStr; i++)</pre>
       toPtr[i] = (char) p[pc++];
        toPtr[lenStr] = '\0'; // Zero terminate string!
        printf ("The string \"%s\" has now been allocated.\n", toPtr); /* Debug */
      } break;
```

Keywords for konstante strenge er tilføjet til lexer og parser, således at disse kan repræsenteres i det abstrakte syntaks-træ. Når labels skal oprettes i Machine.fs gøres der plads til strengen ved at lægge den givne strengs længde + 2 til den nuværende adresse. Dette gøres, da der også skal være plads til strengens header plus lenstr inden strenges indhold. Herefter lægges strengens indhold ind ved at konvertere hver karaktér til en int.

Under eksekvering af den generede bytecode, når instruktionen for CSTS læses, læses næste programinstruktion fra p[], hvor strengens længde findes. Der allokeres herefter plads til strengen, og strengens længde og karaktererer skrives til p[]. Strengens adresse skrives til sidst ind på stakken.

Opgave 3.2

Af den genererede abstrakte syntax

```
Prog
[Fundec
    (null, "main",[],
    Block
    [Dec (TypD, "s1"); Dec (TypD, "s2");
    Stmt (Expr (Assign (AccVar "s1", CstS "Hi there")));
    Stmt (Expr (Assign (AccVar "s2", CstS "Hi there again")))])]
```

ses det, at der erklæres to dynamiske variable (TypD), kaldet s1 og s2 , der herefter tildeles hver sin CstS vha. Assign og AccVar . Disser tilgår ti sammen variablerne og assigner strengene til dem.

Alt dette sker i den deklarerede funktion "main" (erklæret vha. Fundec), hvor deklarationen af s1 og s2 efterfølges af to statements (Stmt), der indeholder tildelings-syntaksen beskrevet ovenfor.

Med programmet fra opgaven printes

```
The string "Hi there" has now been allocated.

The string "Hi there again" has now been allocated.

Used 0.000 cpu seconds
```

ved kørsel af .out -filen med listmachine.

Ved at debugge listmachine.c ses det, at længden af strengen, samt mængden af ord der skal allokeres i hoben, er korrekt.

```
(11db)
Process 6659 stopped
  219
              int lenStr = p[pc++];
  220
              int sizeStr = lenStr + 1; // Extra for zero terminating string, \0.
              int sizeW = (sizeStr % 4 == 0)?sizeStr/4:(sizeStr/4)+1;
   221
-> 222
              sizeW = sizeW + 1; // Extra for string length.
              word* strPtr = allocate(STRINGTAG, sizeW, s, sp);
   223
(lldb) p sizeW
(int) $12 = 3
(lldb) p p[pc-1] // = lenStr. p[pc-1] da koden lægger én til pc inden.
(int) $15 = 8
(lldb) p (char) p[pc]
(char) $16 = 'H' //Ønsket indhold
(lldb) p (char) p[pc+1]
(char) $17 = 'i'
```

Det ser hermed ud til, at strengen er gemt korrekt i hoben.

Analyse af de genererede bytecode-instruktioner for programmet giver også tiltro til, at programmet er korrekt.

```
LDARGS;
CALL (0,"L1");
                      //Gå til første funktion, main().
STOP;
Label "L1";
                       //main() funktion
NIL;
                       //Opret NIL variable
                       //Opret NIL variable
NIL;
GETBP;
CSTI 0;
                       //Placering af første variabel (på BP+0)
ADD;
CSTS "Hi there";
                       //Opret streng
STI;
                       //Gem i første variabel
INCSP -1;
GETBP;
CSTI 1;
                       //Placering af anden variabel (på BP+1)
ADD;
CSTS "Hi there again"; //Samme som ovenfor, bare anden streng
STI;
                       //Gem streng i anden variabel
INCSP -1;
INCSP -2;
                       //Smid alt væk (intet returneres)
RET -1
```

Opgave 4.1

I CLex.fsl er følgende pattern match tilføjet:

I CPar.fsy er følgende tilføjet:

```
ExprNotAccess:
  | IntervalCheck { $1 }
IntervalCheck:
   Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
  | Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
  Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
  Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
  | Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
  | Expr PrimOp Expr PrimOp Expr { Andalso(Prim2($2, $1, $3), Prim2($4, $3, $5)) }
PrimOp:
                                        { "=="
   DOTEQ
                                                              }
                                        { "!="
  DOTNE
                                                              }
                                        { ">"
  DOTGT
                                                              }
                                        { "<"
  DOTLT
                                                              }
                                        { ">="
  DOTGE
                                                              }
                                        { "<="
  DOTLE
                                                              }
```

Interval-checks bliver lavet til passende tokens i CLex.fsl .

I CPar.fsy er typen IntervalCheck tilføjet, der tjekker hvorvidt et interval check er til stede.

PrimOp -typen er introduceret for at kunne anvende denne direkte i IntervalCheck 's Andalso - returværdi. Der returneres derfor blot en tekststreng, der angiver Prim2 -operatoren.

Implementationen tillader derfor ikke en uendelig række af interval check, men kræver at disse er i par af to PrimOp med tre Expr imellem (dog tillades *nestede* interval check).

Opgave 4.2

```
void main() {
   print -200 .< 2400 .> 3;
   print 2+2 .< 2/2 .== 1;
   print (1 .== 1 .== 2-1) .== 1 .<= 3;
   print (2 .== 2 .== 2) .<= 3 .!= 1;
   print -2 .!= 2 .>= 0;
}
```

Ovenstående tests giver resultatet

```
1 0 1 1 1
```

der er som forventet. Det, at bolske værdier oversættes til integers, er synligt i eksempel tre og fire, hvor den bolske værdi true sammenlignes med tallet 1.

Expr (som f.eks. 2+2) oversættes også korrekt inden interval check, som det ses i eksempel to og tre.

Hvis bare én af the to interval check er false er hele udtrykket også false, som det ses i eksempel 2.

Resultaterne er derfor som forventet.